

Anica Jauk, umirovljena učiteljica hrvatskog jezika

Divno je biti dio dječje mašte, snova i ljubavi

Od početka ove školske godine, nakon četiri desetljeća rada s djecom, u OŠ-i Kotoriba ne radi učiteljica Anica Jauk. Toga prvog rujna, umjesto da ode među dječji žamor, ona je puna sjete zapisala (umetak). Suznih očiju, s pritiskom u grudima misli su navirale, ona bi među djecu, a došla je pred našu kameru i neizostavna pitanja.

Što vas je privuklo među učitelje?

U učiteljsko zvanje privukla me želja da se nađem u razredu među djecom, želja da prenosim svoja znanja, da ih odgajam usadujući im prave ljudske vrijednosti, a to su: ljubav, iskrenost, odgovornost, marljivost, međusobno povjerenje, kritičnost i samokritičnost. Biti učitelj, raditi s djecom, nekada i danas, posebna je čast i ponos, to je odgovoran, zahtjevan, ali i najljepši posao. Taj me rad ispunjavao radošću, sigurnošću, pružao mi zadovoljstvo vrijednosti moga rada.

Koliko se od očekivanog ostvarilo?

Učiti djecu i učiti od djece veličina je i složenost učiteljskog poziva u složenoj i odgovornoj ulozi odgajatelja. Radnim uspjesima dokazala sam njegovu uzvišenost, ljepotu i plemenitost. Izgradila sam filozofiju učiteljskog poziva na vlastitim pedagoškim iskustvima i individualnom usavršavanju. Tko uči druge, mora trajno i sam učiti, pronalaziti, otkrivati, radovati se novom i boljem i nadahnjivati se tuđim otkrićima i spoznajom.

Na radnom mjestu nastavnika hrvatskog jezika imala sam vrlo zahtjevne zadatke - od prenošenja znanja iz hrvatskog jezika do rada u školskim i vanškolskim aktivnostima. Uz predani rad i stalno zalaganje uspjesi nisu izostali te mogu reći da sam ostvarila gotovo sve svoje ciljeve koje može ostvariti učitelj tijekom svog radnog vijeka. Moj životni stav bio je da "ako nešto započneš raditi, onda to radi kako najbolje znaš". Tako sam radila u nastavi, tako sam pripremala učenike za natjecanja iz poznavanja hrvatskog jezika, tako sam prilazila realizaciji postavljenih zadataka u slobodnim aktivnostima. Uspjesi i priznanja su se redali, što u školi, u našem mjestu; na općinskim, županijskim i državnim smotrama dječjeg stvaralaštva "Lidranu" i poznavanju hrvatskog jezika.

Biti učitelj - odgojitelj znači neobično davati sebe u svim segmentima odgoja i obrazovanja.

Među ostvarenim posebno se ponosite?

Vrlo sam ponosna na priznanja koja sam primila za postignute rezultate na državnom natjecanju: Lidrano 1994. u Puli, 1996. u Dubrovniku, 2000. u Supetru na Braču, u Ogulinu na državnom natjecanju iz hrvatskog jezika, ali najdraže i najvrjednije mi je Ministrovo priznanje za dugogodišnji, uspješan, kvalitetan i kreativan rad. Priznanje mi je bilo uručeno 5. listopada 2002. godine povodom Svjetskog dana učitelja u HNK u Zagrebu na prigodnoj svečanosti.

"Nešto čudno, nedokučivo zbiva se u srcu, mislima i duši kada znaš da nisi više okružen nestašnom djecom, kada ne dolaziš u svoju učionicu među svoje učenike... Kao da je vrijeme stalo, a imaš ga na pretek. Mislima ti plove slike lica znatizeljnih, simpatičnih i bezbrižnih dječaka i djevojčica koji upijaju svaku tvoju riječ, mame potisnute osmijehe, očekuju pomoć iz tvojih očiju, traže odgovore na teža pitanja.

Divno je u potaji zaviriti u dječja srca, želje i misli, dječje snove, pa i dječje tajne ljubavi...

Nezaboravna su i beskrajna dječja maštanja, zaista, ponekad ne možeš uhvatiti niti mreže njihovih snova, nevidljive su, ali opet bliske, treperave, zlatne niti mreže koje te zarobe i više te nikada ne puštaju.

Divno je snivati snove u zlatnoj mreži, probuditi se i opijen time kročiti s njima kroz cijeli radni vijek, napajati se i crpiti iz njih snagu za budućnost... Jer, tako obogaćen emocijama, dječjom inspiracijom lebdiš u budućnost, a nose te krila dječje mašte.

Zaista je divno biti dio dječje mašte, snova i ljubavi!"

Upečatljivije generacije?

Kroz moj dugogodišnji rad prošlo je dosta generacija. Teško je izdvojiti i reći: "To je bila najbolja, posebna..."

Svaka generacija je na svoj način posebna, a opet ista. Tu mislim na uobičajeno savladavanje gradiva, na uspjeh, na manje ili veće problemčice u odrastanju i slično. U svakoj generaciji prepoznala sam vrlo talentirane učenike, usmjerava-

Jedino što vrijedi u životu, sebe staviti na drugo mjesto - Anica Jauk

la ih i poticala da svojim zalaganjem postignu maksimum. Svakom djetetu je priroda podarila nešto vrijedno, i na tome vrijednome treba graditi budućnost.

Vaše aktivnosti van škole?

Biti učitelj u našem mjestu nije značilo samo rad u školi na radnome mjestu, nego mnogo više. Trebalo se uključiti u rad mnogih društvenih organizacija, kulturnih i humanitarnih udruga. Svoje slobodno vrijeme posvetila sam radu u KUD Kotoriba, Društvu žena, Crvenom križu, DVD i drugdje. Lektorica sam i član Uredništva Kotoripskog vjesnika. Iako je u sve te aktivnosti bilo potrebno uložiti, osim puno slobodnog vremena, mnogo znanja, umijeća, kreativnosti i volje. Svi postignuti uspjesi i divna druženja duboko su mi urezani u srce i rado ih se prisjećam. Bilo je divno!

Nadam se da sam svoja znanja, sposobnosti i entuzijazam prenijela i na druge koji će slijediti moj put.

Kraća "inventura" radnog vijeka

Nakon završene Učiteljske škole i Pedagoške akademije u Čakovcu započela sam raditi u OŠ u Donjem Vidovcu, a nakon godinu dana u OŠ Kotoriba u kojoj sam provela cijeli svoj radni vijek, dvije godine u razrednoj nastavi, a ostale u predmetnoj kao nastavnik hrvatskog jezika.

Poruke učiteljima i učenicima

Biti dobar i uspješan učitelj znači: treba voljeti djecu i posao, savjesno i predano obavljati postavljene zadatke unatoč svim poteškoćama, uspostaviti prijateljsku suradnju učitelj-učenik-roditelj, rješavati sve probleme na vrijeme i s puno povjerenja.

Moja poruka učenicima je da je svaki uloženi trud u savladavanje znanja višestruko nagrađen, zato budite uporni i uspješni jer pobjeđuju samo najbolji.

Ona ni danas ne miruje. Nastavlja prije više od desetak godina započetu suradnju s pomurskim Hrvatima, djecom OŠ "Nikola Zrinski" pa trenutačno radi u timu na reali-

zaciji projekta "Rijeka Mura nas spaja" kao sastavnice euroregijskih integracija.

Zaboravila je spomenuti da je Dramska grupa kotoripske škole, zahvaljujući njezinom vodstvu, bila dobitnik prestežnog općinskog priznanja - "Plakete Kotoribe".

Učenici i kolege o gospođi Jauk...

Zajednički im je nazivnik - "Stručna, nenametljiva, ali zahtjevana. Spremna na pomoć i suradnju, naučila nas kako je rad i zalaganje jamstvo svega postignutog!"

To je njezina životna formula iz koje proizlaze osobna priznanja i ono najveće da sve što s ljubavlju učinimo ostaje!

Razgovarao: Mladen Grubić
Snimio: Mladen Grubić

MURA

*Mura tiha, mirna rijeka,
ravnicom teče od pamtivijeka
vijuga, široka, skladno žubori
izvor joj u sniježnoj visokoj gori.*

*Uljepšala krajolik pitome ravnice
uz obale njene šumarci, livade, ptice,
močvare, lopoči, žabe i ribe
u naseljima ljudi marljivi žive.*

*Koritom širokim k Dravi žuri
ribiči s obale zahvaljuju Muri.
Hvala ti na ulovu, rijeko draga,
čuvarice našeg zavičajnog praga.*

*Murom plovi drveni čamac
obali desnoj usmjerio pramac
mjesec i zvijezde na nebu sjaje
čarobnu ljepotu Međimurju daje.*

Irena Maltar

REDAKCIJA

gl. i odgovorni urednik

Alen Fuš

Uredništvo

Anica Jauk

Bernarda Habuš

Marijan Rusak

Mladen Grubić

Grafički urednik

Alojzije Sabol - Zlatko

Kompjutorski prijelom

Boris Resman

Lektorica

Anica Jauk

Za izdavača

Zoran Radmanić

www.kotoriba.hr

Tisak

ZRINSKI d. d., Čakovec

List izlazi 4 puta godišnje.

Rješenjem br. 1673 od 23. 1.

1987. list je oslobođen

plaćanja poreza na promet